

(...) 510/18

UZASADNIENIE

Małoletni N. K. (1) zastępowany przez matkę N. B. (1) wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od N. K. (2) alimentów w kwocie po 800zł m-cznie (k. 2).

N. K. (2) uznał ostatecznie powództwo do sumy po 450zł M-cznie (k.73v).

Sąd ustalił co następuje:

N. K. (1), ur. (...), jest dzieckiem N. B. (1) i N. K. (2).

dowód – k.5 asc

Chłopiec do lipca 2018r. był wychowywany wspólnie przez oboje rodziców, po czym zerwali oni swój związek.

dowód – okoliczność niesporna

Ugodą z 2 kwietnia 2019r. rodzice małoletniego ustalili, że władzę rodzicielską nad nim będzie sprawowała matka, zaś władza rodzicielska ojca zostanie ograniczona do prawa współdecydowania we wszystkich istotnych sprawach syna. Równocześnie ustalono wtedy sposób kontaktów N. K. (2) ze synem.

dowód – k.61 ugodą

Aktualnie N. mieszka z matką u swojej babki macierzystej w jej gospodarstwie rolnym. Wszyscy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. N. B. (1) przekazuje matce kwotę po 500zł m-cznie tytułem partycypacji w opłatach za media i wspólnym wyżywieniu.

Matka powoda nie pracuje. Z dniem 4 marca 2019r., a więc w czasie trwania tej sprawy, zwolniła się z pracy w firmie (...) s.c.na zasadzie porozumienia stron. Obecnie jest zarejestrowana w PUP jako bezrobotna. Szuka nowej pracy, w tym na własną rękę i przez internet. Pracuje też dorywczo, zarabiając w ten sposób średnio po ok.1000zł m-cznie.

Sam powód chodzi teraz do przedszkola. Bieżący koszt jego utrzymania, razem z należnością za przedszkole, a bez udziału w opłatach mieszkaniowych, wynosi po ok.700zł m-cznie, natomiast razem z tym udziałem – po 800zł m-cznie.

dowód – k.49-50 pismo PUP, k.72-72v zeznania N. B.

N. K. (2) mieszka ze swoimi rodzicami, którzy są czynni zawodowo. Prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Dokłada im po 200zł m-cznie do opłat za media. Nie partycypuje natomiast finansowo w kosztach wspólnego wyżywienia.

Wymieniony od lutego 2017r. pracuje jako kierowca w (...), gdzie zarabia po ok.1700zł netto m-cznie. Przed lutym 2017r. prowadził własną działalność gospodarczą z zakresu transportu międzynarodowego i współpracował z tą samą firmą. Nie chciał już jednak jeździć dalej za granicę i dlatego przeszedł na etat w firmie (...), bo chciał mieć większy kontakt ze synem.

Oprócz tego pozwany dorabia sobie dorywczo przy pracach remontowych, z czego uzyskuje kolejne po 500zł m-cznie.

Poza małoletnim N. nie ma nikogo innego na utrzymaniu.

Przed około pół rokiem wziął kredyt konsolidacyjny z ratą po 860zł m-cznie. Koniec jego spłaty przypada za 10 lat. Ponadto w styczniu b.r. zaciągnął kolejny kredyt, z ratą po 200zł m-cznie i terminem spłaty za 8 lat.

dowód – k.12 zaświadczenie, k.19 zaświadczenie, k.72v-73 zeznania N. K.

Pozwany utrzymuje osobisty kontakt ze synem zgodnie z treścią zawartej z jego matką ugody. Zajmuje się też nim w razie potrzeby na każdą prośbę N. B. (1).

W trakcie swoich spotkań z chłopcem przekazuje mu zakupione przez siebie zabawki, na które wydaje średnio po 150zł m-cznie. Oprócz tego pozwany kupuje N. odzież, na którą przeznaczają średnio po ok. 100zł m-cznie.

dowód – k.72v-73 zeznania N. K.

Matka małoletniego nie protestowała do tej pory przeciwko w/w dodatkowym formom partycypacji pozwanego w utrzymaniu syna, np. odmawiając przyjmowania zakupionych przez pozwanego dla dziecka rzeczy

dowód – okoliczność niesporna

Wyprowadzając się od matki dziecka pozwany zostawił tam zakupione przez siebie wcześniej telewizor, pralkę, lodówkę i meble. Nie zamierza jednak żądać zwrotu tych rzeczy, bo chce, aby służyły synowi.

dowód – k.17-18 faktury, k.73 zeznania N. K.

Postanowieniem z 22 listopada 2018r. Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa w niniejszej sprawie, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda tymczasowe alimenty w kwocie po 450zł m-cznie.

dowód – k.37 postanowienie

Rozstrzygnięcie to nie było przedmiotem zaskarżenia pełnomocników obu stron. Pozwany płaci regularnie ustalone zabezpieczeniem alimenty

dowód – okoliczności niesporne

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczególnie zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął. Dotyczyło to zwłaszcza tej części zeznań wszystkich w/w osób, które nie odnosiły się bezpośrednio do faktów istotnych dla meritum sprawy, ale zawierały wyłącznie ich autorską, subiektywną ocenę przez samych zainteresowanych. Tymczasem ocena taka była zastrzeżona wyłącznie do dyskrecyjnej władzy Sądu.

W szczególności Sąd nie podzielił poglądu matki powoda, że na utrzymanie syna wydaje ona po 1000zł m-cznie bez udziału w opłatach mieszkaniowych, w tym na samo wyżywienie po 300zł m-cznie (k. 72v).

Jak trafnie zauważył w końcowym słowie pełnomocnik pozwanego, sama N. B. (1) wymieniła wcześniej kwotę 700zł m-cznie jako wysokość kosztów utrzymania N. (k. 73v i 72v). Niezależnie od tego Sąd uwzględnił, że wedle twierdzeń samej matki dziecka, przekazuje ona babce macierzystej zaledwie po 300zł m-cznie tytułem partycypacji we wspólnej kuchni, a więc w kosztach wyżywienia swojego i chłopca (k.72v). Sąd nie pominął też, iż małoletni uczęszcza do przedszkola, gdzie na pewno spożywa co najmniej I i II śniadanie i obiad, a być może także podwieczorek,

a koszty tych posiłków mieszczą się w odpłatności za przedszkole (k.72v). Matka dziecka nie podnosiła zaś nawet w trakcie swoich zeznań, aby poza wspomnianymi przed chwilą wydatkami, kupowała synowi jakieś inne konkretne artykuły żywnościowe, nie wspominając już nawet o konieczności udowodnienia takiego faktu zgodnie z regułami wynikającymi z art.6kc i art.232kpc. W końcu - pełnomocnik małoletniego nie przedstawił Sądowi dowodu potwierdzającego wydatkowanie na przedszkole N. kwoty po 450zł m-cznie, jak sugerowała jego matka (k.72v). Sądowi zaś wiadomo z urzędu, że nawet w K. przeciętna m-czna odpłatność za przedszkole wynosi znacznie mniejsze kwoty.

W związku z tym Sąd przyjął ostatecznie, że przeciętny koszt utrzymania małoletniego powoda, razem z odpłatnością za przedszkole, a bez udziału w opłatach mieszkaniowych wynosi po ok. 700zł m-cznie, zaś razem z tym udziałem – po 800zł m-cznie. N. B. (1) zeznała bowiem na rozprawie 27 czerwca b.r., że przekazuje swojej matce po 200zł m-cznie tytułem partycypacji w opłatach za media za siebie i syna (k.72v na górze). A zatem na samego N. przypada z tego po 100zł m-cznie.

Sąd nie dał też wiary twierdzeniu matki małoletniego, że pozwany nie kupuje synowi żadnej odzieży (k.72v).

N. K. (2), zeznając potem, podał, że na odzież dla syna wydatkuje średnio po 100zł m-cznie (k.73), a N. B. (1), ani pełnomocnik małoletniego nie wnosili już potem żadnych zastrzeżeń co do wiarygodności tego twierdzenia.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności ważnych dla meritum sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji.

Mając na uwadze treść art.207§6kpc, Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika pozwanego o przeprowadzenie dowodu z paragonów przedłożonych na rozprawie 27 czerwca 2019r. (k.73v). Zdecydowana większość tych dokumentów pochodziła z okresu znacznie poprzedzającego datę wspomnianej rozprawy (k.73 na dole). Sam pozwany nie potrafił zaś nawet sensownie wytłumaczyć, dlaczego nie przekazał wcześniej tych dokumentów swojemu pełnomocnikowi. Tłumaczenie, że nie zrobił tego, gdyż był zajęty, bez doprecyzowania rodzaju i znaczenia tego zajęcia (k. 73 na dole), nie mogło zostać uznane przez Sąd za przekonujące.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.133§1kro w zw. z art.135§1kro, rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego aktualnym usprawiedliwionym potrzebom, oraz bieżącym możliwościom płatniczym zobowiązanego rodzica w rozumieniu art.135§1kro.

W związku ze stanowiskiem procesowym strony pozwanej, która kwestionowała obie przesłanki z art.135§1kro, przedmiotem sporu w niniejszej sprawie były zarówno obecne uzasadnione potrzeby N., jak też konieczność ich zaspokojenia przez ojca dziecka, w oczekiwany przez matkę chłopca zakresie.

Analizując zatem najpierw cały dostępny (w tym zwłaszcza z inicjatywy procesowej strony powodowej) , materiał dowodowy sprawy, oraz dokonując jego wszechstronnej oceny w granicach określonych przez art.233§1kpc, z uwzględnieniem treści art.316§1kpc, Sąd uznał ostatecznie, że aktualne usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, razem z odpłatnością za przedszkole i udziałem w opłatach mieszkaniowych, wynoszą ogółem po ok. 800zł m-cznie

(por. wcześniej w uzasadnieniu). Przyjmowanie wyższego niż wymieniony poziomu tych potrzeb, byłoby zdaniem Sądu nieuprawnione, tym bardziej, że pełnomocnik powoda pomimo stosownego obowiązku z art.6kc i art.232kpc, nie przedstawił w tej mierze żadnych dostatecznych i przekonujących dowodów.

Rozpatrując następnie kwestię zakresu, w jakim pozwany winien partycypować finansowo w bieżących kosztach utrzymania syna, Sąd uwzględnił, że postanowieniem z 22 listopada 2018r. ustalono na rzecz N. tymczasowe alimenty

w kwocie po 450zł m-cznie, oddalając równocześnie w pozostałym zakresie żądanie strony powodowej opiewające na sumę po 800zł m-cznie (k.37). Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie zabezpieczenia nie było przedmiotem zaskarżenia którejkolwiek ze stron, zwłaszcza powodowej (niesporne). Żaden z pełnomocników, szczególnie zaś pełnomocnik powoda, nie wnosił potem aż do zakończenia sprawy, o ew. podwyższenie kwoty wskazanego zabezpieczenia. Ani matka małoletniego, ani jego pełnomocnik, nie sugerowali też nawet potem Sądowi, aby potrzeby N. po dacie 22 listopada 2019r. uległy jakimkolwiek zwiększeniu (niesporne).

W związku z powyższym, a także zważywszy na powszechnie przyjmowany w judykaturze pogląd, że zabezpieczenie w sprawach o alimenty może nawet zmierzać do pełnego zaspokojenia roszczenia, Sąd przyjął, że suma udzielonego przez Sąd zabezpieczenia odpowiadała usprawiedliwionym potrzebom powoda również z chwili wyrokowania w sprawie

(art.316§1kpc).

W dalszej kolejności Sąd nie pominął, że wedle niezakwestionowanych skutecznie przez stronę powodową twierdzeń pozwanego, poza kwotą 450zł m-cznie tytułem zabezpieczenia, partycypuje on dodatkowo w bieżących kosztach utrzymania syna kwotą po 150zł m-cznie na zabawki + po 100zł m-cznie na odzież dla dziecka (zob. wcześniej w uzasadnieniu).

Świadczy to o ponadprzeciętnym zainteresowaniu ojca materialnym bytem i potrzebami dziecka. Matka małoletniego nie protestowała zaś do tej pory formalnie przeciwko takiej dodatkowej formie partycypacji ojca w zaspakajaniu potrzeb syna, np. odmawiając przyjmowania zakupionych przez pozwanego dla dziecka rzeczy.

Uwadze Sądu nie uszło wreszcie, że N. K. (2) nie tylko utrzymuje osobiste kontakty ze synem w terminach wynikających z zawartej z byłą partnerką ugody, ale także w razie potrzeby i na prośbę matki chłopca, zajmuje się nim również w innym czasie (por. uprzednio w uzasadnieniu).

Sąd dostrzegł wreszcie, że nie tylko N., ale i jego matka korzystają cały czas ze sprzętów zakupionych przez pozwanego i pozostawionych przez niego po rozstaniu z N. B. (1). Ani wymieniona, ani pełnomocnik N., nie zakwestionowali skutecznie procesowo twierdzeń pozwanego w tym zakresie (por. wcześniej w uzasadnieniu).

Powyższe odpowiadało zdaniem Sądu przesłankom opisanym w art.135§1 i 2kro i stanowiło (w odpowiednim zakresie) dopuszczalne formy realizacji przez pozwanego jego obowiązku alimentacyjnego względem dziecka.

W świetle wszystkich przywołanych do tej pory okoliczności Sąd stanął zatem na stanowisku, że pozwany powinien płacić powodowi alimenty w kwocie po 450zł m-cznie, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w punktach 1-2 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności (punkt 3 wyroku) nadano na podstawie art.333§1pkt.1 i art.1082kpc.

O kosztach sadowych i zastępstwa procesowego w sprawie (punkty 4-6 wyroku) rozstrzygnięto natomiast stosownie do art.100kpc oraz art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1,2,4 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2018, poz. 300).